

[Artículo anterior](#)[Artículo siguiente](#)

Rango del artículo | 5 jun 2012 | La Vanguardia (Català) | A. ROBINSON Madrid

Redistribuir per créixer

Com estimular l'economia i millorar la justícia social sense augmentar el dèficit

El multiplicador de pressupost uneix disciplina fiscal, reactivació i justícia social

A Berlín, Brussel·les o Madrid poques persones parlen del balanced budget multiplier – multiplicador de pressupost equilibrat–. Però ho haurien de fer, perquè és una eina de la política fiscal mitjançant la qual es pot impulsar el creixement sense augmentar el dèficit públic. Una manera de quadrar el cercle per a economies malparades, com ara l'espanyola, que no tenen marge per a polítiques expansives. Quin és el secret? Mesures redistributives per corregir una creixent polarització de les rendes que, a més de ser injusta, redueix la demanda agregada en l'economia i agreuja la recessió.

El multiplicador de pressupost equilibrat es basa en la idea que "l'austeritat, si es dirigeix contra els contribuents més rics, no té per què perjudicar la demanda ni el creixement", explica Simon Wren-Lewis, de la Universitat d'Oxford (Gran Bretanya), durant una entrevista telefònica.

El multiplicador clàssic funciona de la manera següent. La inversió pública en la modernització d'un vell hospital o escola, per exemple, crea llocs de treball i despesa en serveis i béns. Això genera noves rendes, que també es gasten. Una inversió inicial de 10.000 euros, amb un multiplicador d'1,5 té un impacte sobre la demanda final equivalent a 15.000 euros.

La novetat del multiplicador de pressupost equilibrat és que es corregeixi l'impacte pressupostari de la despesa amb pujades d'impostos que no afectin la demanda; per això la lògica de fer pagar més els rics. "Si puges impostos provisionalment als contribuents de rendes altes, ells reduiran els estalvis, però no la despesa", assenyala Wren-Lewis. "Mentrestant, les pujades d'inversió pública en sanitat, ensenyament o infraestructures poden tenir un efecte multiplicador de l'1,5 o més", calcula l'investigador de la Universitat d'Oxford. Si hi ha marge també per retallar impostos a les rendes més baixes, encara millor, perquè les famílies pobres es gasten fins el 100% de cada increment de la seva renda.

És un bon moment per provar la mesura. Segons el Wealth Report de Capgemini, el nombre de milionaris a escala mundial va pujar el 8,3% entre el 2010 i el 2011, i un 26% des del 2008. François Hollande, el nou president francès, ha anunciat mesures semblants, utilitzant una pujada d'impostos sobre rendes superiors a un milió d'euros per finançar la contractació de milers de professors. Manté els seus objectius de reducció de dèficit.

"El multiplicador de pressupost equilibrat és una opció clara per a la perifèria europea", va indicar el premi Nobel Joe Stiglitz en una conferència a Roma. Ajudaria països com Espanya a escapar-se de la trampa dels mercats esquizofrènics que exigeixen austeritat però alhora castiguen l'impacte negatiu dels ajustos sobre la demanda i el creixement.

Sens dubte, és de les poques eines que permetrien que el Govern espanyol complís el seu somni de "generar creixement mitjançant l'austeritat".

Per què no es fa ús d'aquesta eina macroeconòmica que combina disciplina fiscal, reactivació econòmica i justícia social? Doncs "perquè provoca problemes polítics sobretot per a governs de centredreta, com el britànic i l'espanyol", considera Simon Wren-Lewis. I conclou: "No s'atreveixen a apujar impostos a contribuents de rendes altes perquè són els seus votants".

Impreso y distribuido por NewspaperDirect | www.newspaperdirect.com, US/Can: 1.877.980.4040, Intern: 800.6364.6364 | Derechos de reproducción y protegido por la ley.

[Artículo anterior](#)[Artículo siguiente](#)